

ХРОНІКА

І Р И Н А В О В К

НА ЩИТІ

Спогади родин загиблих воїнів

ДЕБАЛЬЦЕВЕ

Харків
«Фоліо»
2020

Ігор Волошин

17.11.1985 — 21.07.2014

Батальйон «Дніпро-2»

— Еммо, а куди це твоя мама нас веде? — розпитував юний рівненський хлопчисько Ігор, прогулюючись із французькою подругою містом Німм.

— О, Ігоре, не знаю точно, — зітхнула крихітна дівчинка Еммануель, — мама каже — це сюрприз.

— Сюрприз для кого? Для нас чи, може, для моєї мами, яка приїхала в гості? — не терпілося хлопцеві дізнатися, куди веде їх мадам Жаклін.

— Думаю, для тебе, — усміхнулася Емма й вибігла вперед. — Наздоганяй!

— Ого, так це ж крамниця мініатюр! — вигукнув Ігор, заходячи до крамниці, з підлоги до стелі заставленої панорамами баталій та історичних подій.

Ігор затамував подих, підняв голову й розглядав мініатюри.

— Який ве-ле-те-нський ма-га-зин! — повільно, по складах, із захопленням промовив хлопчик.

— Мадам Жаклін, ці мініатюри, ці панорами, — це ж Ігорева любов, звідки ви знали? — сама ледь оговтавшись від побаченого, промовила хлопчикова мама, Наталя Волошина. — Він спершу монети збирав, а потім як захопився цими мінібаталіями, цими солдатиками — зброєю — технікою, то може тепер годинами сидіти над мініатюрами й відтворювати сюжети. Ми в Києві знайшли магазин один, в якому таке продається, але він значно менший, ніж цей, то на дні народження ми відклали кошти й тоді за великі гроші купували Ігореві ці от панорами.

— Чудово, що в нього таке інтелектуальне захоплення, — усміхнулася витончена мадам Жаклін Ігоревій мамі. — Ігоре, яка тобі найбільше подобається?

— Охх, мадам Жаклін, вони всі такі круті... — Ігор навіть не відводив очей від панорам.

— А якщо якась одна? — зі своєю фірмовою усмішкою глянула на Ігоря Емма.

— Оця от битва — це мрія! — Ігор ткнув пальцем в одну з мініатюр.

— Месьє, — звернулася мадам Жаклін до продавця, який в мить підбіг до вишуканої пані. — Запакуйте нам цю модель, будь ласка, для нашого хлопчика.

Ігор стояв закам'яніло й нарешті відвів очі спершу на мадам, а тоді на Емму, тільки вимовити ні слова не зміг.

— Мадам Жаклін! — підбігла до неї пополотніла пані Наталя. — Це дуже дорогий подарунок, ми не можемо його прийняти.

— Це подарунок від нас з Еммануель, — мадам усміхнулася, заплативши немалу суму за мініатюру, і пригорнула до себе доню.

— Я рада, що ти поїдеш додому з таким подарунком від нас, — Емма взяла Ігоря, який ще не прийшов до тями, за руку й потягнула до міського парку.

— Це буде згадка про тебе! — обійняв подругу Ігор, а іншою рукою притулив до себе подарунок.

Ігореві дуже подобалося гостювати у своєї подруги Еммануель у Франції. А мадам Жаклін полюбила хлопчика, як рідного сина. Й Ігорева мама навіть приїздила в гості. І приїздила б ще, й Ігор гостював би далі, але настав час завершувати школу й вступати до вишу. А загалом, такі поїздки були для Ігоря звичними: він постійно подорожував за обміном учнями й бував то у Франції, то в Німеччині, то в Болгарії, Чехії. Але Еммануель була для Ігоря особливою.

— Ігоре, ви так щебечете з Еммою, якою мовою, синку? — дивувалася мама.

— Не знаю, ма: вона французькою, я англійською, але я все розумію, та й вона, напевне, теж, — сміявся Ігор.

Мадам Жаклін пропонувала Ігореві приїздити до Франції на навчання, обіцяла допомогти з помешканням, та й Ігор загорівся бажанням їхати, але сума навчання була просто непідйомною для родини Волошиних. Французи не могли зрозуміти, чому викладач коледжу, тобто пані Наталя, не може оплатити навчання, чому викладач отримує таку малу зарплату. «Сто доларів» — гордо казала пані Наталя французам,

а ті перепитували, чи це за день, чи за тиждень. Пані Наталя опускала голову й сумно додавала, що за місяць.

Оскільки мрія про навчання у Франції була не-реальною, Ігор лишився в Україні — після дев'ятого класу він вступив до економіко-правового коледжу, а тоді й до університету водного господарства та природокористування в Рівному. А попри це ще й примудрився влаштуватися на роботу до банку.

— Це звучить непривабливо, але для нас це був найекономніший варіант.

Пані Наталя голосно й приречено зітхнула, а тоді акуратно поправила хутрянку безрукавку, бо в місці, де ми з нею зустрілися, стало доволі прохолодно.

— У Франції ж... я б не потягла. Хоча й мадам запрошувала, хотіла допомогти, і, напевно, хотіла б, аби він із Еммануель дружив, — може б, навіть там у них все склалося, може, і не тільки дружба. Емма згодом закінчила театральний виш і працювала актрисою в їхньому театрі. Вона така красива — тендітна мила дівчинка...

Коли Ігореві минуло двадцять, призвали в армію. Хлопець шляхів уникнути не шукав — хотів служити. Надвечір додому принесли повістку: мама саме готувала на кухні чай для сім'ї.

— Що ж будемо з тією службою робити, синку?

Вона добре знала, що більшість його однолітків по-вигадувала методи, аби уникнути строкової служби.

— Як що робити, ма? — вочевидь, це питання Ігоря приголомшило. — Йти служити, ма, а що робити? Це обов'язок, це служба.

— Сину, ну може якісь довідки потрібні? — мама спробувала таки відмовити.

— Ма, ти що смієшся з мене? — син вже відверто обурився. — Я що, недолугий якийсь, що ти мені будеш довідки вишукувати, аби не йти в армію? Я здоровий хлопець, я служити буду. Припини це, ма!

На тім розмова закінчилася, і невдовзі Ігор уже був у рядах строковиків. Понад рік ніс варту у військчастині СБУ у Рівному.

Ігор Волошин із мамою

ЗМІСТ

ДЕБАЛЬЦЕВЕ	3
ІГОР ВОЛОШИН	5
ДМИТРО ЖУКОВ («СІРЕНЬ»)	18
СЕРГІЙ ЦИМБАЛ («ЛЕГІОНЕР»)	32
АНДРІЙ СЕМЧИШИН	43
ОЛЕКСАНДР БАБИЧ	49
ОЛЕГ ЛИТВИН («ШАМАН»)	62
МИКОЛА ЖУК	78
АДАЛЬБЕРТ КОВАЧ	87
ФЕДІР ЛОПАЦЬКИЙ	95
АНДРІЙ КАПЧУР	103
ДМИТРО ЗАПЛІТНИЙ	109
АНАТОЛІЙ ГОЛИК	116
ІВАН СТУПАК («МАЖОР»)	125
ОЛЕКСАНДР ЛІСТРОВИЙ («БАНДИТ»)	136
В'ЯЧЕСЛАВ ЄФІМЕНКО	142
АРКАДІЙ ГОЛУБ («БРОНЯ»)	149
ОЛЕКСАНДР ТЕРБАН	156
ОЛЕКСАНДР ОРЛЯК	165
МИКОЛА КАРНАУХОВ («НЕЖУРИСЬ»)	176
«ДОРОГА ЖИТТЯ» («ДОРОГА СМЕРТІ»)	191
МИХАЙЛО БАЛЮК	193
АНАТОЛІЙ СУЛІМА	206

ВАСИЛЬ ЗАДОРЖНИЙ («КАВКАЗ»)	214
ДМИТРО ЛАГУНОВ («КАЩЕЇ»)	222
МАКСИМ ОВЧАРУК («ТАРПАН»)	228
ТАРАС КОНЧЕВИЧ («ДАНТИСТ»)	235
ОЛЕКСІЙ ГУРТОВ	244
РОМАН ЧОРНОБАЙ	251
ВАСИЛЬ БІЛАК	260
РОМАН СОВЛИЧ	267
ВОЛОДИМИР СУСЛИК	278
ВЛАДИСЛАВ ТРЕПКО	288
ВІТАЛІЙ ПОСТОЛАКІ («АПОСТОЛ»)	298
ЯРОСЛАВ КОСТЬ	308
ВАСИЛЬ АНТОНЕНКО («КОСМОС»)	313
МАКСИМ ЧЕРНЕНКО	321
ВЛАДИСЛАВ ЖИВКОВИЧ («ХОТАБИЧ»)	327
ВІКТОР КОРЕНІВСЬКИЙ	337
ОЛЕГ СТУКАЛО	346
В'ЯЧЕСЛАВ МІРОШНИК	355
МИХАЙЛО КВАРЦЯНИ («ЗУБ»)	366
МИХАЙЛО СТАСІВ	375
ПО ЛІНІЇ ФРОНТУ 2015-ГО.....	385
СЕРГІЙ МИХАЙЛОВ	387
ВІКТОР СТЕФАНОВИЧ («ВІК»)	394
МИКОЛА ГОРДІЙЧУК («ГРИЗУН»)	403
ВОЛОДИМИР САВОНЮК	416
АНДРІЙ ПИТАК	424
ДМИТРО ГОДЗЕНКО («ГОДЗИЛА»)	434
ВАСИЛЬ СЛІПАК «МІФ»	446
МАР'ЯН КАПТОВАНЕЦЬ («МОЛОДИЙ»)	461

СВІТЛОДАРСЬКА ДУГА	471
ОЛЕКСАНДР ВАСЮК	473
АНДРІЙ ШИРОКОВ («СІМ'ЯНИН»)	486
РОМАН РАДІВІЛОВ («ГЮРЗА»)	499
СЕРГІЙ СТЕПАНЕНКО («ПАШТЕТ»)	512
ВАСИЛЬ ПАНАСЕНКО («ВАХА»)	524
ПРОМЗОНА	535
АНДРІЙ КИЗИЛО («ОРЕЛ»)	537
МАРІІНКА	553
СЕРГІЙ ГОЛУБЄВ («ГОЛУБ»)	555
КИЇВ	567
АМІНА ОКУЄВА	569
ЗАЙЦЕВЕ	580
МАР'ЯН КОРЧАК («ХИТРИЙ»)	582
ПІСЛЯМОВА	598